

toder og afregningspriser i overensstemmelse med reglerne for frit valg, eller en offentlig myndighed i øvrigt ikke på fyldestgørende måde kan redegøre for sin prisfastsættelse, kan Konkurrencerådet udstede de nævnte påbud, hvis en skønsmæssig vurdering viser, at afregningsprisen er lavere end den pris, som den offentlige myndighed skulle have anvendt efter de pågældende regler for frit valg.

I praksis har det i en række sager vist sig, at den konkrete manglende overholdelse af de pågældende fritvalsregler har medført, at der i samme sag både er forhold, som trækker i retning af, at afregningsprisen skulle have været fastsat lavere, og forhold som taler for, at afregningsprisen kunne være fastsat højere. Sådanne situationer vil også falde ind under den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde, idet sådanne situationer opfylder lovens krav om, at afregningsprisen »skønnes lavere end den pris, som den offentlige myndighed skulle have anvendt«. Konkurrencerådets indgreb vil i sådanne sager blive tilpasset, så de er proportionale i forhold til de konkrete forhold. Det kunne f.eks. tænkes, at man i sådanne tilfælde vil påbyde den offentlige myndighed at foretage en ny beregning efter nærmere bestemte beregningsgrundlag eller beregningsmetoder, jf. den foreslåede bestemmelse i § 11 b, stk. 2, nr. 2.

Bestemmelsen giver Konkurrencerådet hjemmel til at fastsætte afregningspriser, beregningsgrundlag m.v. og efterbetaling på baggrund af et skøn. I praksis har det vist sig vanskeligt at skaffe den fornødne dokumentation for de offentlige myndigheders beregning og fastsættelse af afregningspriser for ydelser omfattet af frit valg. Har en offentlig myndighed ikke dokumenteret og beregnet afregningspriserne i overensstemmelse med reglerne for den pågældende fritvalsordning, har Konkurrencerådet efter de gældende regler vanskeligt ved at tilvejebringe det nødvendige beslutningsgrundlag og dermed træffe afgørelse om, hvorvidt en konkret afregningspris er beregnet korrekt eller ej. Samtidig er oplysning af en sådan sag meget ressourcekrævende, da det ofte kun vil være den pågældende offentlige myndighed, som kan tilvejebringe oplysningerne. Konsekvensen er derfor, at en offentlig myndighed, som ikke har fulgt reglerne for frit valg, kan vanskeliggøre og forhale Konkurrencerådets muligheder for at træffe afgørelse. Det samme problem kan opstå, hvis den offentlige myndighed i øvrigt ikke kan redegøre for sin prisfastsættelse på en fyldestgørende måde.

Konkurrencerådet kan med hjemmel i den gældende § 17 indhente oplysninger fra en offentlig myndighed om beregning og fastsættelse af afregningspriser

for ydelser omfattet af frit valg. Konkurrencerådet kan endvidere – om nødvendigt – foretage kontrolbesøg i medfør af den gældende § 18. Disse bestemmelser vil fortsat finde anvendelse.

Konkurrencerådet kan anvende muligheden for at fastsætte afregningspriser, hvis en offentlig myndighed ikke efter anmodning fra Konkurrencestyrelsen kan dokumentere sit beregningsgrundlag, sine beregningsmetoder og/eller afregningspriser i overensstemmelse med reglerne for frit valg. Konkurrencerådet kan også fastsætte afregningspriser, hvis den offentlige myndighed i øvrigt ikke kan redegøre for sin prisfastsættelse på fyldestgørende måde. Lovforslaget indebærer, at Konkurrencerådet i disse særlige tilfælde får mulighed for at træffe afgørelse på et skønsmæssigt grundlag og på baggrund af de faktiske oplysninger, som er frembragt.

Konkurrencerådet kan træffe skønsmæssige afgørelser, hvis den offentlige myndighed ikke har fulgt de gældende regler for beregning og prisfastsættelse for den pågældende fritvalsordning eller i øvrigt ikke er i stand til, eller villig til, at give passende forklaringer på de forudsætninger, som ligger til grund for beregningerne af afregningsprisen.

En sådan situation kan eksempelvis opstå, hvis den offentlige myndighed for eksempel ikke har medtaget alle relevante omkostninger i sin beregning, eller at disse ikke er medregnet korrekt efter en relevant fordelingsnøgle. Det kunne også være tilfældet, hvis en offentlig myndighed har gennemført en stikprøveundersøgelse, som ikke kan betragtes som repræsentativ for en opgaves udførelse.

Bestemmelsen vil således kunne anvendes i de situationer, hvor en offentlig myndighed afgiver ufyldstgørende oplysninger – eller slet ikke afgiver nogen oplysninger. Dette kan eksempelvis ske, hvis myndigheden ikke er i stand til at give en rimelig forklaring på de forudsætninger og beregninger m.v., som ligger til grund for myndighedens fastsættelse af afregningsprisen.

Konkurrencerådet skal kunne begrunde sit skøn og skal træffe denne skønsmæssige afgørelse på baggrund af de foreliggende oplysninger. Konkurrencerådet vil eksempelvis kunne bruge tilgængelige oplysninger om andre offentlige myndigheders fastsættelse af afregningspriser for tilsvarende ydelser omfattet af samme fritvalsordning som sammenligningsgrundlag. Konkurrencerådet vil også kunne bruge andre offentlige myndigheders beregningsgrundlag og beregningsmetoder som sammenligningsgrundlag, f.eks. resultatet af stikprøveundersøgelser. Ved vurderingen af om andre offentlige myndigheders beregninger og